

Korábbi résztvevők mondták a tapasztalatról:

„A programra visszatekintve a következő szavak jutnak eszembe: tágasság, friss levegő, perspektívaváltás, szépség, szabadság, lehetőség, új élet. ...”

-*-

„Ez az egyik legjobb lehetőség, amit ismerek, ha az életút közepe táján valaki szükségét érzi annak, hogy megálljon egy kicsit, csendben legyen Istennel és közben minden szükséges emberi segítséget is megkap - és mindez kifejezetten nekünk, papoknak.”

-*-

Örökfogadalmas szerzetes vagyok, éppen 20 éve tettem örökfogadalmat. Megfáradtam a munkámban és a szerzeteséletemben. Ebben a helyzetben mentem el a lelkigyakorlatra. A csoportmunka segített abban, hogy Isten szemével, irgalmas tekintettel nézzek vissza eddigi életutamra. Így érkeztem el a lelkigyakorlat második, csendes részébe, amelyben valóban személyre szóló vezetést kaptam, amelyben azt élhettem át, hogy megértettek engem ott, abban a situációban, ahol vagyok, és életem új távlatot kapott.

-*-

„A Kairosz program segítségével sikerült jobban megismernem és elmélyítenem hivatásomat. Felismertem gyengeségeimet és ugyanakkor rácsodálkozhattam újból, hogy Isten milyen szeretettel vezetett és vezet továbbra is. Mindenkinek ajánlom a programon való részvételt, aki kicsit is elbizonytalanodott hivatása útján. Isten képes a csodára a te életedben is!”

-*-

„Csodálatos lehetőség arra, hogy az élet megtisztuljon a múltbeli és jelenbeli félelmektől, hogy újra felragyogjon az Isten által adott élet bősége. Megfürdés Isten kegyelmében és szeretetében.”

-*-

„A jelentkezéskor elegendő hosszúnak tűnt a három hét, mégis visszatekintve rövid volt... E három hét számomra a kegyelem és a kivételes idő napjai voltak. Újra rátaláltam önmagamra az életem hajtóerejére: ezt ajándékozta a csoportos munka, amitől a jelentkezéskor tartottam, de minden félelmem széteszlott már az első napokon. A lelkigyakorlat második felében pedig olyan intenzíven, bensőségesen és reálisan tapasztaltam meg Isten jelenlétét, hogy erre nem is számítottam. A lelki életem új dimenzióval tágult, a papi hivatásom megszilárdult. Minden kollégának, aki (meg)fáradt, aki Istennel el akarja mélyíteni kapcsolatát, csak tanácsolni tudom a Kairosz lelkigyakorlatot.

NB: A táblagépet hagyd otthon! A csendnek megvan a maga hatása.”

-*-

„Nem tudtam mire számítsak, de nem is tudtam volna elképzelni, mert ilyen tapasztalatban még nem volt részem. Teljesen nekem szólt, azt kaptam, amire szükségem volt. Tudtam - már amikor jelentkeztem -, hogy ez kairosz, Isten kegyelmi ideje számomra, de utólag ez a szó nagyságrendileg mélyebb értelmet nyert. Az előzetes sejtésem csak halvány előképe volt annak a valóságnak, amellyel Isten megajándékozott. Nem érzem túlzásnak kijelenteni, hogy új időszámítás kezdődött az életemben. ...”

-*-

„Nagyon hálás vagyok azért a három hétért, amit a KAIROSZ-on tölthettem. Elsősorban az Úrnak, de nem sokkal mögötte lemaradva a szervezőknek, és a résztvevőknek. A lelkigyakorlaton töltött időben sikerült nagyon mélyre menni, és olyan dolgokat tudtam kimondani, és olyan mondatok hangzottak el, amikre nagyon szükségem volt. A lelkigyakorlat előtti félév számomra eléggé terhelt volt. Az Úr nem varázsütésre oldotta meg a problémáimat, vagy nehézségeimet, hanem olyan területekre világított rá az életemben, amikkel még dolgoznom kell (van amivel, nem is keveset). A lelkigyakorlaton nem megoldódtak a nehézségek, hanem elkezdtem tisztábban látni őket, és ami nagyon fontos, hogy erőt kaptam ahhoz, hogy merjek (Istennel) megküzdeni velük.

Egy idézet nagyon megmaradt bennem: "... aki sok kegyelmet kér, az sokat kap, aki keveset kér, keveset kap, aki mindent kér, mindent kap..." Csak vigyázzunk azzal a mindennel, mert a végén még lehet, hogy Isten olyan kegyelemmel is megajándékozik, amire nem számítottunk. Most már tudom, hogy a következő kerek születésnapomra majd egy 30napos lelkigyakorlat a cél."

-*-

„Az elején azt gondoltam, hogy nehéz lesz itt ez a háromhetes semmittevés, de már két nap múlva kellemesen csalódtam, ugyanis olyan izgalmas „játékokban” vehettem részt, melyek nemcsak mélyebb önismeretre vezettek, de sok rossz szokásom gyökereit fedezhettem föl, s ezután az Úrral való beszélgetésben ezekért bocsánatot kérhettem, és így könnyebb volt megbékélnem nemcsak Ővele, de önmagammal is és mindazokkal, akikkel eddig nehéz volt. Visszaemlékezve hivatásom kezdeteire megerősödött bennem az „első szerelem”, s az is, hogy a Mennyei Atya mily nagy türelemmel kísérte utamat, s mily nagy volt a türelme s az irgalma hozzám.

A lelkigyakorlat második szakasza a csöndes elvonulás lehetőségében pedig újra átélhettem, hogy az imádság valóban beszélgetés Istennel, s az Ő hangját meghallani: béke és irgalmas jószág a léleknek. Minden papnak ajánlom ezt a lelkigyakorlatot, akinek már valamiért nehéz a hivatását örömmel és szívesen végeznie, s aki már kevésbé megy hálával és szívből imádkozni."

-*-

„Három csodálatos hét ajándékba az Istentől. Olyan valóság, ahol a természetfeletti és a természetes együtt munkálkodását szavakba foglalni...hát elég nehéz. Olyan fantasztikus program, amit sehol máshol nem tapasztaltam. A ránk figyelés, a segíteni akarás magas fokát éltük át a vezetők részéről, amitől érzetük, hogy fontosak vagyunk! S mindent megkaptunk azért, hogy mi teljesen Istenre s magunkra tudjunk figyelni. Fájdalmasan csodálatos feladatok, közösségi és egyéni munkák vártak ránk, ami alatt úgy dolgozott bennünk a Gondviselő Szeretet, mint a fazekas az agyagon. Éreztük, hogy helyre tesz az Úr, s közben történtek csodás gyógyulások régi fájdalomból, természetfeletti mélységeket és magasságokat éltünk át, s azt is éreztük, hogy elindultunk egy olyan úton, ami még hosszú, amin még sok együtt munkálkodás vár ránk az Úrral, de olyan út, ami igaz, szép, és szent. Megkaptam-e azt, amire szívem mélyén vágytam, mikor odamentem? Nem ... sokkal, de sokkal többet!! Mindenkinek csak ajánlani tudom! Hálás szívvel az Úrnak és a vezetőknek, köszönettel (a társakért is)"

-*-

"42 éves vagyok, 16 éve pap. Másfél éve az állandósuló konfliktusok zsákutcába juttatták életemet. Komoly figyelmeztetést kaptam, hogy dolgoznom kell magamon. Az önismeretben való fejlődésem révén megtanultam, hogy lelki fejlődésemmel foglalkoznom kell. Rekollekciójuk hirdették a Kairosz programot, amire az önismereti és lelkigyakorlatos két, egymásba kapcsolódó része miatt jelentkeztem. Megérkezvén Dobogókőre szeretettel fogadtak. Napról napra gyarapodtak bennem a felismerések, amiket rögtön imába vihettem. Megerősödött bennem, hogy Isten az én Atyám, aki szeretettel néz rám. Új módon láthattam az életutamat, kapcsolataimat, Isten tervét velem, a határait. Ezekkel a felismerésekkel gazdagodva léptem be az imádság csendjébe, ahol Isten biztatott, hogy éljem a saját életemet, és azt teljesen Neki ajándékozzam. Tettre készen, jó gyakorlatokat megízelve, reményteli szívvel tértem haza."

-*-